

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhie: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.
Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.
Se prenumerează și la poște și la librării.
În București
primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.
Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar
pentru Septembrie st. v.
— cu prețurile din capul foii —
invită
Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Procesul de presă
al „TRIBUNEI“.
(Raport special al „Tribunei“.
(Urmare.)

După ce interpretul reproduce foarte pe scurt în ungurens discursul dlui Ioan Macaveiu, venind acum aproape de jurați, presidentul dă cuvântul dlui Septimiu Albin, care rostesc următoarea apărare:

Onorat tribunal, stimabililor domni jurați și concetățeni!

Nu Vă cunosc și nu mă cunoașteți. Ba, precum veți și știți din praxa trecutului, nici nu aveți să mă înțelegeți și astfel Vă este imposibil să mă judecați în spiritul acelor, care au instituit așezământul curții cu jurați, adică pe baza impresiunii ce veți primi din apărarea mea.

Am știut aceasta de mai înainte, dar cu toate acestea am venit de acasă hotărât, ca să mă apăr. Da, căci am presupus, că voi avea să vă înțeleg și în orga al justiției și înaintea unor judecatori, care au depus jurământul, că vor judeca numai după dreptate și după conștiință. Presupunând aceste, eram decis să mă apăr și prin aceasta să Vă arăt, că voesc cel puțin și eu să fiu înțeles de D-Voastre, să-mi cunoașteți motivele și argumentele.

Dar sub impresiunea vehementelor cuvinte ale dlui acuzator public mărturisesc, că am început să șovăiesc în hotărârea luată de acasă. D-sa, care nu a apelat la conștiința, ci la patriotismul D-Voastre, așa cum d-sa îl înțelege; d-sa, care nu Vă provoacă să judecați în numele dreptății, ci în numele națiunii, nu dreptății voesc să-ți dați reparație, ci națiunii: D-sa, d-ic, pentru mine nu mai poate fi un orga al justiției, ci numai un adversar politic, și încă un fanatic adversar politic.

Presidentul admoniază pe acuzat să nu folosească astfel de termeni.

Acuzatul S. Albin: După cele ce dl procuror-suprem substituit a aruncat în fața națiunii mele aici, unde este vorba numai des-

pre mine, eu nu pot vedea altceva în d-sa, decât ceea ce am spus, un adversar politic.

Dar cu toate acestea, dl jurați, nu voi renunța la apărare. Nu voi să fiu eu de vină, dacă nu mă veți putea judeca în deplină conștiință de cauză și conform jurământului D-Voastre.

Domnilor jurați! Înainte de toate țin a constata, că poziția mea aici înaintea D-Voastre este cât se poate de memorabilă, așa putea chiar dice, fără de a vătămă modestia, că este celebră. Trăim în era constituțională. Avem sistem reprezentativ, avem legi, despre care dicem, că sunt liberale, și cu toate acestea eu am fost adus aici pe baza unei legi excepționale, care nu are vigoare față cu toți cetățenii patriei. Este patenta împărătească austriacă dela 27 Maiu 1852, care mă trage la răspundere, această tristă reminiscență a timpurilor reacționare, când nu era constituție, nu erau legi votate, ci numai putere absolutistică, guvern militar. Mi-se va dice poate, că această reminiscență a unor timpuri grele și excepționale, deși nu are vigoare în întreaga țară, dar deobligă într-o formă pe toți cetățenii dintr-o parte bine fermurită a patriei, fără deosebire de limbă, de naționalitate sau de partid politic. Voiu admite aceasta, dl jurați, dar numai atunci, când mi-se va arăta, că patenta de sub întrebare, care a fost lăsată în vigoare numai în teritoriul Transilvaniei, a tras înaintea barei judecătorești și pe vr'un redactor sau publicist maghiar, ear nu numai pe redactorii români, după cum s'a înțeles în realitate. Ear până-când nu mi-se va arăta aceasta, voiu persista a crede, că această lege neconstituțională a fost lăsată în vigoare numai ca mijloc excepțional de opresiune față cu țiaristica română.

Ei bine, domnilor jurați, este liberalism acesta? Guvernul cere dela D-Voastre să confirmați acuma față cu mine acest ciudat liberalism: confirmați-l, dacă așa Vă dictează conștiința.

Dar abstrăgând chiar dela această împregiurare și presupunând, că mă afl înaintea unei legi egale pentru toți, poziția mea înaintea D-Voastre totuși rămâne foarte caracteristică.

D-Voastre, domnilor jurați, care nu sunteți legați de nici o lege, de nici un paragraf, aveți să Vă dați verdictul numai pe baza impresiunii imediate ce veți primi din acuză și din apărare. Vă întreb însă, cum va fi această impresiune, când acuma o înțelegeți pe deplin, ear apărarea numai în parte, sau deloc nu o înțelegeți? Conștiința D-Voastre Vă va dicta ce să faceți, eu abstrag și dela aceasta și presupun, că sunt pe deplin înțeles de D-Voastre.

Și cu toate acestea trebuie să mă întreb, care este vina mea, pentru ce am fost eu adus aici? Pentru a putea răspunde cu temelie la aceasta, dați-mi voi să fac o mică digresiune și să mă ocup nițel, nu atâta cu persoana mea, cât cu ceea ce eu represent.

La Sibiu, domnilor jurați, suntem un grup românesc, care la 1884 din sărăcia lor românească au adunat o sumă de bani și au înființat un institut pe acți. Dar nu cu scopul de a face speculă, ci spre a contribui prin el la luminarea și învățarea poporului nostru românesc. Acest institut editează o mulțime de cărți pentru popor, cărți de conținut economic, instructiv, cărți de petrecere și distragere, călindare etc. Acest institut, prelungește această activitate, în care nici un om, cât de puțin nepreocupat, nu poate vedea decât un lucru bun și folositor, mai edă și foaia „Tribuna“, al cărui redactor responsabil sânt de prezent eu.

Dar foaia noastră se deosebește în mod esențial de alte foi, politica noastră este cu totul de altă natură, nu ca politica altor foi. Noi, domnilor jurați, nu reprezentăm vr'un grup deosebit politic, nu reprezentăm nici chiar oameni singuratici cu aspirațiuni politice și nu avem nici noi înșine aspirațiuni politice. Scopul nostru nu este de a face propagandă pentru vr'un program politic, care să fie deosebit al nostru, nu voim să facem cale în popor unor idei deosebite ale noastre, nu voim să creăm curente, care să fie pornite numai dela noi. Întreg programul nostru este, că ne-am pus în serviciul poporului românesc și numai al poporului. Nu noi poruncim publicului nostru, ci publicul ne poruncesc nouă, nu noi dăm, ci noi primim ideile, nu noi creăm curente, ci publicul le crează și le manifestă prin orgaunul nostru.

Vă spun în toată sinceritatea, domnilor jurați, că precând la alte foi de formatul și mărimea foii noastre lucrează câte 6—8—10 colaboratori, eu redactez „Tribuna“ numai cu un singur colaborator. Dar nu noi o scriem, ci o scrie publicul, în fiecare număr avem articoli, corespondențe și notițe ce ne vin cu posta din afară dela spriginitorii nostri. Noi, și în special eu redactorul responsabil, avem numai datorița de a arangea materialul primit și a-l aduce înaintea publicității.

În chipul acesta, domnilor jurați, servim noi poporului nostru și suntem de firma convingere, că servim și interesele patriei. Căci nu este nimic mai adevărat, decât aceea, că principala cauză a relelor, de care suferim, este, că nu ne cunoaștem și nu ne înțelegem unii pe alții. Noi voim însă să ne cunoaștem

și să ne înțelegem cât se poate de bine și aceasta credem, că nu se poate mai ușor, decât prin linia de conduită mai sus precisată. Noi spunem poporului nostru, spunem guvernului, spunem celorlalți naționalități, spunem concetățenilor maghiari, spunem amicilor și adversarilor în toată sinceritatea și cu toată francheța ceea ce se petrece în mijlocul Romilor, ceea ce îi sbuciumă, îi agită, sau îi întristează. Nu o spunem însă dela noi, ci prin orgaunul nostru lăsam să vorbească însuși publicul nostru.

Se poate, că ceea ce spunem este câte odată aspru, se poate să fie supărător, se poate să fie exagerat, se poate chiar, admit și aceasta, să fie eronat, dar mai mult ca sigur este, că totdeauna ceea ce spunem este adevărat într'atâta, întrucât există în sinul poporului nostru ca idee, ca simțământ, ca credință, sau ca aspirațiune.

Eată, dl jurați, linia noastră de conduită, prin care nu voim altceva, decât să promovăm înțelegerea reciprocă și prin ea buna împreună vețuire pe pământul patriei. De această linie de conduită s'a ținut „Tribuna“ dela începutul existenței sale, mă am ținut și eu, decând îi sânt redactor responsabil.

În primul Nr al „Tribunei“, la 26 Aprilie 1884, se dice în primul ei articol (citesce): „Lăsați de D-șeu pe aceeași bucată de pământ, împreună într'un singur stat, strîns legați de interese dînilice și pași sub poața aceluiași cap, mai curînd sau mai tîrziu va trebui să înțelegem, că suntem avertați în mod fatal unii la alții și să curmăm lupta, din care nu poate să rezulte decât sleirea patriei noastre“.

Eată, dl jurați, ce voim noi, dar nu pe căi strîmbe, prin intrigi și minciuni, ci spunînd totdeauna sincer ceea ce gîndesc și voesc poporului nostru.

Adese ni-s'a făcut imputarea, că agităm și suntem agitatori. Ni-a făcut-o și acuma cu multă vehemență dl procuror. Dar Vă întreb, este aceasta agitație cu asemenea organizație și cu asemenea linie de conduită? D-Voastre aveți să judecați ce este, dar eu cred, că nu este agitație, ci un merit real în serviciul poporului și al patriei, și prin urmare nu sînt agitator nici eu și nu merit pedeapsă, ci mai curînd o diplomă de laudă pentru ceea ce am făcut.

Credincios acestei linii de conduită, nu am ezitat, ci m'am simțit dator să public și articoli învinuitori ai amicului meu Ioan Macaveiu. El este fiul din popor, preot, care trăiesc în mijlocul poporului și este în

pozițiunea de a sci ce se petrece în sinul poporului. Prin urmare este unul dintre acei amici, de care avem noi mulți, care ne informează și ne dau material de publicare.

Nu intru în meritul articolelor învinuitori, ci admit repetînd, că pot să conțină lucruri aspre, lucruri amare, lucruri supărătoare pentru D-Voastre și pentru conaționali Domnilor-Voastre. Dar totodată ei conțin, nu ideile unui om izolat, ci ideile și credințele unui mare număr de cetățeni contribuabili egal îndreptățiți, care au dreptul să pretindă, ca vocea lor să fie ascultată. Pentru ce așadar nu aș fi dat publicității acesti articoli?

Și apoi, domnilor jurați, cu toată asprimea lor, pe care eu o admit, deși nu o tocmai ved, dacă i-ați ascultat cu atențiune și destul de nepreocupat, dacă Vă cugetați numai la dreptate, ear nu la patriotismul și națiunea invocate de dl procuror, veți concede împreună cu mine, că articoli învinuitori ca tendență generală nu sînt altceva, decât critica unor sisteme de guvernare, prin care a trecut și se află patria noastră. Ei bine, dl jurați, nu are presa liberă dreptul de a face asemenea critică? Sau are numai până la un grad, și anume până la care? Fiți băgători de seamă, să nu creați un cas de precedent, în urma căruia mâne-poi-mâne să nu se mai scie unde înceată critica și unde începe agitația. Să nu dați organelor stăpînirii o armă în mână, cu care să poată altera controla publicității și libertatea presei. Să fiți băgători de seamă, domnilor jurați, că D-Voastre, ca curte cu jurați, nu aveți numai datorița de a restabi dreptatea, ci și de a scuti și apăra dreptul binefăcător al libertății cuvîntului.

Și apoi, domnilor jurați, dacă credeți, că critica făcută în articoli învinuitori este aspră, s'au chiar exagerată, Vă rog să fiți totodată destul de echitabili și de nepreocupat și să recunoașteți, că șeu avem noi Români din această patrie destule motive de a fi nemulțumiți, de a ne plînge și de a ne vîna.

Este știut, că stăpînirea actuală, actualul sistem de guvernare, nu ne este binevoitor.

Este știut, că astăzi nu avem nici un vot în reprezentanța țerii. Vedeți bine, că eu stau înaintea D-Voastre în puterea unei legi excepționale, și știți bine, că mai există și alte legi excepționale, care numai contra noastră se mențin și se aplică. Vedem, că funcționarii publici de naționalitate română au devenit rari ca corbul cel alb, vedem, că limba noastră românească pe rînd a fost scoasă din întreagă administrația țerii, a fost scoasă din justiție până chiar și din forurile judecătorești de prima instanță, deși legea altcum de-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Nunta la țeranul român din giurul Nasăudului.

De
Stefan Buzilă.
(Urmare.)

Am spus, că peșitoarea în conțelegere cu părinții fetei defig un timp pentru încredințare. Referitor la timpul acesta este de însemnat, că nici-când nu se alege o zi oarecare, ci totdeauna o seară, și earăși nici-când nu aleg seara de Marți spre Mercuri sau cea de Sămbătă spre Duminecă. Acum, dacă îi întreabă omul, că pentru ce? partea cea mai mare nu-ți scie da alt răspuns, decât numai atâta, că „așa e bine“, sau „așa am apucat dela moși de strămoși“, dar deși majoritatea nu scie cauza acestui lucru, totuși această credință, — ca și multe altele, — o observă cu multă punctualitate. — Dacă întreb pe cei bătrîni, atunci ici-colo găsim câte unul, care își spune, că Sămbătă seara pentru aceea nu se face încredințarea, deoarece Sămbătă e ziua morților, și dacă „legătura asta mare“ s'ar face în această zi, atunci căsătoriții se despărțesc prin moarte, adică unul dintre ei moare cât de curînd. — Marți seara d-ic, că nu e bine a îndeplini încredințarea, pentru că în această seară umblă necuratul, care face multe „polojenii“ (poane). Într'un sat sub forma unui țap, purtînd coarne scurte și groase, dar' umblă, ca omul pe două pi-

cioare. Urma lui e ca a copitei de cal. Când se apropie însă de vre-o fată, care îi place sau care l'a supărat cândva, se prefăce în cel mai frumos fiorel, dîndu-se de trei-ori preste cap. Dacă s'ar face fidanțarea Marți seara, atunci „bată-l nouă cruci“ capătă drept asupra fetei fidanțate și o omoară. Tot Marți seara umblă și „Marțolea“, care încă „strică ori-ce legături ce s'ar face în această seară“.

Încredințarea o numesc poporul cam cu următoarele nume. Îi d-ic „ferie“ (șere), și aceasta, după cum 'mi-s'a spus, pentru aceea, deoarece în timpurile treute, când îi era iertat și poporului de pe aici să fearbă vinars și când prin urmare fiecare econom avea vinars propriu, — atunci cu ocaziunea încredințării se punea pe masă o ferie plină cu vinars și din aceea își lua fiecare cu păharul și bea, și apoi dela feria aceasta se d-ice și ați la încredințare „berea feriei“, „au beut feria“, „cînd veți be feria?“ etc. Se mai numesc încredințarea: „toameală“, „darea mîinii“ (dela „dextrarum junctio“ a Romanilor); mai rar îi d-ic și „logodnă“.

Încredințarea se face totdeauna la casa părinților (tutorilor sau îngrijitorilor) fițoarei mirese, ceea ce tocmai așa se făcea și la străbunii nostri Romani. Ear împregiurarea aceea, că cu atare ocaziune beau, mîncîncă și se veselisc, încă se derivă din datina Romanilor, care îndată după săvîrșirea actului „dextrarum junctio“ făceau diferite sacrificii, care erau urmate de ospete.

După ce s'a fixat timpul pentru berea feriei, la casa fetei încep a se face pregătirile necesare pentru a pute primi cât mai bine pe fiitorul ginere. În seara hotărîtă fițiorul căsătorind, însoțit de părinți, eventual de tutori

sau îngrijitori, cu câțva oameni, neamuri, buni de gură, merg la casa miresei, ducînd cu ei atîta beutură, cîta le ajunge să-și petreacă cu toții de cum se face seară până cîtră meul nopții. Ei părinții fetei provîd masa cu mîncări, avînd și ei cîteva neamuri adunate aici. Muzică cu această ocaziune arare-ori se folosește, pentru-că fiitorii afini sciu a-și petrece și numai cu povestea destul de interesant. După ce au sosit „peșitorii“ aici la mireasă și după ce au ocupat locurile oferite de stăpîna casei pe după masă, unul din oamenii fițiorului, — nu părintele, — care se ține mai isteț, începe a vorbi, mîncîncînd dela un obiect, prin a cărui desfășurare se poată ajunge în scurt la cererea fetei. Așa d. e. începe a vorbi, că nu scie cum 'și-au luat seama, cum nu, destul, că nu 'și-au adunat destul „nutreț“ și așa se tem, că nu va ajunge la vite. Sosind la acest punct, d-ice cam așa: „Am auzit, că d-voastră, oameni de omenie, aveți o clăie de otavă, care v'e de vîndut, și tocmai acum, fiind vremea mai potrivită ați voi a o vinde; după ce noi, cum știți și d-voastră, avem lipsă și clăia d-voastră ar fi chiar vițită pentru noi, v'am ruga să ni-o dați nouă, dacă cumva ne vom pute veji cu țirgul!“ Atunci începe părintele fetei: „Eu, ce-i drept, am o clăie și 'mi-e de vîndut, d'apoi... ce se ține de mine, bucuros am face laolaltă. Tu vedem ce-ai mai d-ice și baba mea?.. Dă băbă, vină încoace! Ia, ce vreau oamenii ăștia de omenie...! Ce ai d-ice și tu?“ Atunci mama fetei fără multă hesitare d-ice: „D'apoi, oameni de omenie, ce-i scris dela D-șeu, omul nu poate strica, vi-om da d-voastră...“ Atunci păriții mirelui dau mâna cu păriții fetei, însă și cu mîna goală, ci acoperită cu poala sumanului și a recă-

lului) adică a vestmîntului din spate, d-icînd „noroc să dea D-șeu!“ — Chiamă apoi pe fată la masă, căci dinsa până aici, — ca și cum nici n'ar auzi ce se petrece în casă, — era o upată pe la foc cu pregătirea mîncării, și venind și fițiorul, fiind toți îmbrăcați cu pieptar și cu suman) se declară împrumutat în voinerea de a se căsători laolaltă. După aceasta dau mîile dreptre asemenea acoperite cu poala vestmîntului sau barem cu o năfrămuță. — Imediat după aceasta își dau și ceva semne de credință, d. e. cîte o batistă, ba unii dau chiar taleri. Semnele aceste se numesc per eminentiam „credință“. — Romanii încă îndată după dextrarum junctio își dădeau atari semne de credință „muntua fidei signa“, care consistau parte din bani de aur ori aramă; parte din inele de aur, verigi de aur, ori chiar inele de fer.)

Se întemplă câte odată, că părțile interesate hotîresc cu această ocaziune, că cel-ce va repăși dela legătura încheiată, cel-ce „va strica“, să plătească o anumită sumă de bani ca gloabă (poena conventionalis).

1) „Recă“ e un vestmînt făcut dia pînură albă, scurt și fără cliui, este mai ușor ca sumanul. Se mai numesc și „chit“ dela grecescul χιτών, ὄνως, ὀ tunică, vestmînt.

2) „Suman“ este un vestmînt propriu Someșenilor. E lung, larg, făcut din pînură neagră, are guler lat, ear' îndrîțit, — în spat, — de sub fiecare subsuoară se întind jos 2 proeminenții ce se numesc „cliui“. Acesta e un vestmînt de iarnă. Sumanele (în limba latină sagum), de sărbători sînt provizate pe tivituri cu un fel de șnură (petea îngustă) de lînă neagră, care se nu mesce „răsad“. — Veți și nota de pe pagina 15.

3) Veți Dr. At. M. Marienescu; Cultul păgîn și creștin.

1) La o glajă (sticlă, oiașă) mai mare de 1/2 litru se d-ice poporul „flașcă“, latinesc: phlascia, grecesc φλάσκη, φλασκών. Veți Dicționarul limbii române de A. T. Laurian și T. C. Maxim, pag. 1244.

2) Mirii, începînd dela fidanțare, de câte-ori se săvîrșesc vr'un act pentru ei aparținător la căsătoria lor, totdeauna trebuie să fie îmbrăcați cu pieptar și suman, și această datină se trage dela Romanii vechi, la care mirii în timpul sărbătorilor dela cununie trebuiau să fie îmbrăcați în tunică și încă încinși preste ea; ba mirele trebuia să poarte și toga.

mandă, așa că eu astăzi, deși sunt cetățean egal îndreptățit, trebuie să mă înțeleg cu judecătorii mei cu mijlocirea tălmăciului, — mai mult rău decât bine.

Vedem guvernul creând legi, pe care le motivează cu aceea, că prin ele se favorizează ajungerea școlului următor, de a preface statul din poliglot ce este într'unul național. Vedem oamenii guvernului publicând în organe de frunte ale guvernului planuri formale de a ajunge la unitatea națională a cetățenilor. Vedem societăți protejate de stăpânire și ajutate de jurisdicțiuni cu sume de bani impuse nouă înșine, societăți spriginite de comitate, de orașe și de alte corporații oficioase, lucrând cu premeditare la desnaționalizarea noastră. Vedem instrucțiunea noastră publică gemând sub greutatea unei limbi, care și se impune pe baza unei legi foarte rigurose aplicate, care însă de dragul maghiarizării ne împiedică în înaintarea noastră.

Maghiarizarea, dlor jurați, ori-cât de plăcut va suna la urechile Maghiarului, poate și la urechile D-Voastre, este pentru urechile și inimile noastre un lucru foarte dureros. Ori-cât de falnic și de ademenitor va fi pentru D-Voastre gândul „statului național“, gândul națiunii unificate de 16 milioane de oameni de o limbă, pentru noi acest gând conține cea mai mare nedreptate posibilă. Căci pentru a crea națiunea unificată, pentru a realiza statul național, trebuie să pierdă de dragul unei naționalități celelalte 5—6 naționalități din patrie, ceea-ce nu cereți dela ele să primească fără rezistență.

Eată, dlor jurați, pentru-ce avem noi destule cuvinte de a ne amări și de a ne văieta și pentru-ce nu merit eu, nu merităm noi, să stăm astăzi înaintea D-Voastre.

Domnilor jurați! Sistemul de guvernare, care V'a chemat astăzi aici în contra noastră, consideră naționalitățile nemaghiare, prin urmare și pe noi Români, de o masă de experimentare, cu care își poate permite ori-și-ce. Sistemul de guvernare actual, care voese să vă momească cu idealuri ce numai prin moartea noastră se pot realiza, ar voi, ca noi să îndurăm cu inerție toate experimentele sale și să nu-i facem nici o rezistență. Ear' vădend, că rezistență îi facem, și presupunend, că ea emanează numai din presa noastră națională, precând în realitate din inima poporului transpiră prin canalul presei, presupunend și, că presa este cauza acestei rezistențe, se vede, că și-a propus să ne sugrume presa. Despre aceasta mă convinge impregurarea, că de patru ani de zile, decând s'a început goana contra diarelor române și decând și noi venim aici la Cluj înaintea D-Voastre, nu mai puțin decât 11 diaristi români au fost băgați în temniță. Adecă 11 vor fi, dacă ne veți condamna și pe noi doi (claritate în public).

Guvernul cere dela D-Voastre, dlor jurați, să intrați în vederile lui și să-l spriginți în intențiunea sa de a pune scâlsuș în gura presei românești. Treaba D-Voastre este să-i faceți sau să nu-i faceți guvernului pe voe. Conștiința mea este liniștită, aștept liniștit verdictul D-Voastre. Mai multe nu am să vă dic. (Va urma.)

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 3 Septembrie st. v.

Monarhul în Ungaria.

După rapoartele ce sosesc din Dobrișin, primirea, care s'a făcut Maiestății Sale acolo, întrece în multe privințe pe cea dela Oradea-mare. Răspunsurile, pe care Maiestatea Sa le-a dat deosebitelor deputațiuni, sânt de același interes politic ca și cele dela Oradea-mare. Și aceasta s'ar pute susține mai ales despre cuvintele, pe care Monarhul le-a adresat clerului catolic. Advertisarea serioasă pentru scutirea concordiei frățești și promovarea respectului față cu legea dovedește din nou, că unelirile agitatorice ale preoțimii catolice sânt cu desăvârșire desaprobrate la locul Preafalt.

„Pol. Corr.“ primesce din Budapesta o scrisoare, după care din cuvintele adresate preoțimii catolice aceia, care au agitat în afacerea botezurilor din căsătorii mixte în contra unei legi existente, au putut să vadă, cât de mare a fost greșeala ce au comis-o. După-cum află corespondentul din izvor autentic, îndrățul declarațiunii Maiestății Sale se afla firma hotărâre a guvernului, de a căștiga valoare atât legii atacate, cât și ordonanței ministeriale. Se crede, că afacerea se va aplană cât mai în grabă, deoarece ce nu numai episcopii au devenit mai concilianți, dar' chiar și scaunul papal din Roma ar voi să încunguiere vre-un conflict între cler și statul ungar.

Afaceri interne.

În ministerul de finance se află deja gata proiectul noiei legi montane. În această lege se validează principiul de liberă minare pentru cărbuni și petrolen. Numai cât proprietarii de pământ vor avè dreptul, de a pretinde o răscumpărare a teritoriilor respective, precum și o recompensă pentru cantitatea de cărbuni câștigată.

Contele Albert Apponyi va pleca în 28 l. c. la Jászberény, spre a-și fi în darea de seamă înaintea alegătorilor sei de acolo.

Deputatul dietal Geza Polónyi publică o scrisoare, prin care declară, că își dă demisia din postul unui vicepreședinte al partidului independent.

În cercurile politice circulă fama, că în curând va abdice dela postul seu de vicepreședinte și deputatul Gavriil Ugron și apoi cu privilegiul noielor alegeri va intra o scisiune desăvârșită în sinul partidului independent.

Afacerea transacției ceho-germane.

Se aude, că Dr. Rieger a fost mai pe urmă la contele Taaffe cu mandatul imperativ al deputatului dietal cehi, de a exopera limba oficială cehică. Dr. Rieger, încă înainte de in-

trunirea dietei, va raporta clubului seu despre rezultatul călătoriei sale la Viena. Dacă până atunci nu va urma consimțământul factorilor competenți pentru limba oficială cehică, Cehii vechi își vor depune cu toții mandatele și vor trece în opoziție față cu transacția. „Politik“, organul Cehilor vechi, se mai încearcă odată a îndupleca guvernul pentru primirea pretențiunilor cehice, dar' se crede, că încercarea aceasta va rămâne fără nici un rezultat.

Sciri ce sosesc din Praga spun, că cu privilegiul conferențelor din urmă între Rieger și contele Taaffe, acesta s'ar fi și jumătate serios, jumătate în glumă, că poate succesorul seu va pute să facă concesii Cehilor cu privire la limba oficială internă.

Întreita alianță.

„Extrablatt“ primesce din Londra următoarea împărțire: În cercurile diplomatice circulă fama, că convenția de alianță între Germania, Italia și Austro-Ungaria, care durează până la 1892, s'a prolongit din nou pe alți cinci ani, adecă până la anul 1897.

Resultatele întrevederii dela Narva.

În cercurile politice din Petersburg se așteaptă, că împăratul Wilhelm, care pe timpul cât a petrecut în Narva s'a convins despre intențiile pacifice ale Țarului, cu privilegiul primei lui întâlniri cu Împăratul Francisc Iosif, se va încerca a îndupleca pe acesta a aduce politica Sa balcanică în consonanță cu politica Țarului. Dela încercările aceste însă nu așteaptă prea mult rezultat.

Revoluțiunea în Elveția.

Liniștea politică ce domnesce pretutindena în Europa a fost deodată conturbată prin nisece sciri sosite din Elveția. În partea italiană a republicei, în cantonul Tessin, a isbucnit o revoluțiune, despre ale cărei scopuri și natură până acum încă nu se știe nimic pozitiv. Ceea-ce e mai interesant este aceea, că răsulații nu au dat de nici o rezistență și și-au format deja un guvern propriu. Guvernul federal a luat toate măsurile de lipsă și a trimis mai multe batalioane de miliție la Bellinzona, locul răscociei.

Revoluțiunea a isbucnit astfel: Dece mii de liberali din Tessin au cerut o reuisire a constituției. Guvernul ultramontan a trăgănat cu examinarea celor 10.000 subscrieri, pentru ceea-ce liberalii s'au plâns înaintea consiliului federal și au cerut scut dela el. Vineri după ameași apoi a isbucnit revoluția ca din senin. Consilierul guvernial Rossi a fost împușcat, ear' consilierii guverniali Castella și Gianella arestați. Un meeting a depus guvernul ultramontan

și a instituit un nou guvern provisor. Consiliul federal, în vederea acestor evenimente, a hotărât o intervenție înarmată federală. Sciri noue lipsesc.

Consecuentele descoperirilor boulangiste.

Singuratică diare din Paris împărțesc, că viitorul consiliu ministerial, în vederea descoperirilor boulangiste, se va ocupa cu întrebarea, dacă va fi să se mai constituie senatul ca tribunal de stat, spre a se ocupa cu examinarea complotului royalist-boulangist. Mai mulți deputați oportunisti și radicali au de gând de a aduce afacerea în cameră. Oportunistii vor să se folosească de privilegiu, spre a ataca pe Floquet și pe Freycinet pentru atitudinea lor de odinioară față cu boulangistii.

Evenimentele din Sârbia.

Se confirmă scirea, că metropolitul Mihail vrea să se retragă, dar' nu e adevărat, că regele Milan ar fi așternut o acuză în contra lui.

„Narodni Nevnik“ aduce un articol șovinistic, în care scrie, că Sârbia, care în lupta sa pentru independență a sciut să o scoată la cale cu Turcia, va sci să o scoată la cale cu Austriacii, Ungurii și Bulgarii aliați.

O broșură despre 1848.

Răspuns

domnului colonel conte Alexandru Teleki.

(Urmare.)

Dacă ai face atenție pe Maghiari, că aliații lor cei mai naturali ar pute fi locuitorii nemaghiari ai acestei patrii, și dintre acestia cu deosebire Români; pe care așadar n'ar trebui să-i instrăineze, ci prin adevărată frățietate să-i câștige, căci în aceasta zace garanția supremă a patriei comune, precum și a unui viitor mai bun al Maghiarilor.

Spunându-le, că cu cât mai frumos tablou ar prezenta această patrie, dacă greșelile lor comise înainte de 1848, pe care sub presiunea absolutismului de 12 ani, decurs după întâmplările dureroase din 1848/49, pocându-se, le-au regretat, promițend de atâtea-ori a pasi pe altă cale mai bună, nu ar fi început a le continua din nou, îndată-ce soartea li-a devenit mai favorabilă, și în măsura, în care conducătorii lor se simțiau, că șed mai sigur în șea.

Că mai departe ce formă ar fi luat lucrurile numai decât la începutul revoluțiunii, dacă cugetul despre împăcarea cu naționalitățile nu și-l ar fi amănat așa dîcînd până la dieta din Seghedin, adecă până puțin înainte de capitularea dela Siria; și dacă în loc de amenințări, de furci, și dacă în loc de alte fapte cu scopuri de terorizare, ar fi întins mâna frățească dela început, și dacă s'ar fi nîsui a executa uniunea nu cu excluderea Românilor, nici cu losinea „uniune sau moarte“ și fără nici o condiție, ci cu bună înțelegere și cu stabilirea condițiilor; sau dacă cel puțin la dieta din Cluj dela anul 1865 s'ar fi nîsui a repara greșelile comise înainte cu 17 ani, ceea-ce atunci nu ar fi fost cu neputință.

Dacă în sfîrșit ar fi regretat conștiințios legea despre naționalități, adusă în dieta maghiară, cel puțin ca pe produsul lor propriu, în loc de a eluda în mod arbitrar pe calea ordinațiilor, ori prin legi mai nouă, neînsemnatele drepturi cuprinse în ea; și în loc ca să ne fi ridicat astfel de școale de stat, în care limba de propunere să fie limba noastră, precum dispune legea despre naționalități din 1868, au introdus în mod forțat și în școalele noastre confesionale limba maghiară, și încă într'o astfel de măsură, încât aplicarea acesteia împiedică progresul în celelalte studii.

Atunci ar fi dl colonel și înaintea noastră adevărat patriot stimat, dacă asupra acestora ar atrage atențiunea Maghiarilor și dacă ar arăta atăta sentiment de dreptate, încât să spună verde, că astfel de fapte cu drept cuvânt fac naționalitățile nemaghiare malconțente și între aceste îndoesbi pe Români, precum și aceea, că Românii nu numai că nu le permit a-și ridica pe banii lor proprii gimnasil, ca d. e. la Caransebeș și Arad, dar' se fac pași și pentru maghiarizarea gimnasilor existente, d. e. la Beiuș, — din recunoștință numai pentru că românimea din acele părți, precum și aproape totalitatea Românilor din Ungaria, în anul 1848 au ținut cu Maghiarii. D. e. Dragoș, pe care Kosuth l'a fost trimis în munți pentru pacificarea Românilor, pe care însă l'a jertfit Hatvani, a fost Român și deputat dietal al Beiușului.

Cu cât mai mult însă am stima numele dui conte atunci, când ar declara în fața Maghiarilor, că din cauza legii electorale și din cauza modului cunoscut de executare al acesteia, în ce măsură sânt excluse naționa-

litățile în general și Români în special dela favorurile constituționale; mai ales însă atunci, când dl colonel și-ar ridica puternica sa voce în contra tendențelor de maghiarizare în rîptul capului de înaintea de 1848, acum de nou început și în mod mai intensiv continuate; în loc de a-și perde timpul seu prețios cu astfel de articoli nebaşuși precum și acela publicat în contra mea; ca-și-când și d-sa ar voi să se înroleze în șirul aceluia, care în contra a tot ce e român sbîrăie câte și mai câte, promovând și prin aceasta, în locul nîsui nștelor de apropiere, neînțelegerea!

Dealtecum oameni superficiali nici nu mar supăra dacă ar scrie și ar vorbi de rău numai despre mine, nu însă și despre toți prefeții nostri din 1848, ear' despre oamenii lor numai laude. Pe acestia îi prezintă și îi înalță ca pe nisece îngeri, pe noi însă ne festesc și hulcesc ca pe draci, și nu se rușinează a spune, că noi am fost numai tâlhari și conducători de bande de hoți.

Dacă ar fi aceste adevărate, atunci Maghiarii n'ar fi legat cu noi armistiț formal, pe care călcându-l Hatvani, și-a și luat răsplata. Oastea d-voastre de bună-seamă ne-ar fi putut împiedeca pe noi „tâlharii“, ca să nu putem străbate printre șirurile lor în cetăți, ca să ne reparăm armele, să ne prevedem cu munițiune spre a pute continua lupta. (Va urma.)

CRONICĂ.

Distincțiune. Secretarul de stat din ministerul pentru apărarea terii Desider Gromon a fost decorat în urma meritelor sale cu ordul „Coroana de fer. II.“ liber de taxă.

Preasfinția Sa episcopul Nicolae Popea la Săcele. Ni-se scrie din partea corespondentului nostru din Brașov următoarele: Ađin 31 vechiu d. a. la 3 oare a sosit cu trenul accelerat la Brașov Preasfinția Sa dl episcop al Caransebeșului Nicolae Popea. La gară fu întâmpinat de inteligența română din loc în frunte cu dl protopop Ioan Petric, care îl bineventă în numele Brașovenilor în terminii cei mai călduroși. Preasfinția Sa, surprins de atențiunea deosebită ce li-s'a arătat, fără-ca să-și fi anunțat dînsul înainte sosirea, a mulțumit din inimă tuturor celor de față pentru actul acesta de prevenire și a urat mulți ani Românilor brașoveni. Preasfinția Sa a luat îndată trăsura ce li-s'a pus la dispoziție, și, petrecut fiind de mai mulți fruntași, a plecat la Săcele, iubitul loc al nașterii sale.

Scire militară. „Armee-Verordnungsblatt“ publică decretul, pe baza căruia majorul Eremia Vellea n'are delat regimentul Nr. 31 de infanterie este concediat pe timp de un an prelungă competență de așteptare.

Numiri. Profesorul ordinar Bela Walter dela școala reală superioară din Brașov a fost întărit definitiv în postul seu, ear' candidații de practicanți Gerasim Gámenczy și Alexandru Haty au fost numiți practicanți fără diurnă, cel dintîiu la perceptorul din Cluj și al doilea la cel din Arad.

Transferare. Subnotarul Elemir Kormos dela tribunalul reg. din Zălau a fost transferat în aceeași calitate la judecătoria cerc. din Iara inferioră.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Emil Manoil Kohn în „Kégl“; Coloman Steiner în „Savor“; Dr. Stefan Schuetzner în „Szilagy“; Geza Klein în „Kemény“; Iuliu Krausz în „Lévai“; Alexandru Neumann în „Kendai“; Francisc Politzer în „Polgár“; Iuliu Griebler în „Kökény“; Dr. Samoel Fried în „Favogó“; Eduard Hecht în „Havas“; Ignatie Leopold Freiwilleg în „Fenyő“; Sigismund Rosenthal în „Szabó“; Mihail Gelbmann în „Gonda“; Ferdinand Hejek senior și Ferdinand Hejek junior în „Halasi“; Ludovic Bednarik în „Kassai“; Alexandru Löwy în „Legény“; Daniel Hornyik în „Halász“; Israel Schacherls în „Szántó“ și Bela Weinfeld în „Boros“.

Suplicanți pe stradă. Din Székelyhid se scrie, că cu ocaziunea călătoriei Maiestății Sale spre Dobrișin, la plecarea spre gară, doi țerani din comitatul Torontalului au aruncat nisece rugări în scris în trăsura Monarhului. Maiestatea Sa s'a plecat și a ridicat petițiunile. Ambii suplicanți au fost prinși, dar' după un interogator au fost puși erași pe picior liber.

Afacerea Ábrányi-Bismarck. „Egyetértés“ împărțesc în Nrul seu din 13 l. c., că contele Wilhelm Bismarck a trimis dlui George Marciányi din Budapesta în destinație interviului lui Ábrányi o epistolă, în care negă categoric, că el ar fi dat lui Ábrányi nici o scrisoare recomandatoare, ba ce e mai mult, că nici n'a audif vre-odată de numele „Ábrányi“ până în Iulie, când a publicat neadevărurile sale. Dl Emil Ábrányi susține chiar și după aceste declarații, că el a primit o epistolă de recomandatiune din partea contelui Wilhelm Bismarck, ale cărui afirmări scrise dlui de Marciányi le declară de curate mineuni.

Disenterie. În comuna Varfalva (comitatul Turda-Arieș) a isbucnit între copii, spune „Kolozsvár“, boala disenteriei.

1. vestminte de rudă, 2) vestminte de pat; 2. boi sau vaci; 3. porci, găsece; 4. bani gata; 5. negreșit trebuie să aibă fata o ladă, „lada miresei“, în care își pune vestmintele, când merge la socri; 6. alte lucruri folositoare; moșie, adecă pământ arător sau de fânat.

Nu arare-ori se întîmplă, că până-când la masă țirguese despre zestre, unul din ai fi-ciorului se scoală și, prefăcându-se, că și ia un cărbune în pipă, pune sub oalele dela foc câte o cărtă uđă, ca să vadă observa-va so-căcița sau nu, care de comun e mama fetei, și așa să o cunoască oare femeie isteată e sau ba.

După-ce s'au ospătat bine cu toții, atunci își iau oamenii mirelui noapte bună și se duc cătră casă, povestind pe drum despre modul cum au fost primiți, despre calitățile fitoarei soacre mici, despre ale fetei etc.

Tot la casa fetei și tot în modul descris se face toceala și atunci, când fitoarea mireasă e din altă comună, numai atunci cu o săptămână de regulă înainte de fidanțare fata cu părinții ei vine „pe vedere“ la mire. Cu această ocaziune cereacă tot ce numai este prelungă casă la mire: umbli prin cămară, prin pod, grajduri etc. Sânt însă și oameni de aceea, care sci u înșela foarte bine; umplu de pildă mai multe lădoaie (lădi mari) cu lucruri fără nici un preț, ear' deasupra pun grâu sau alte bucate, ca să cugete cei-ce au venit pe vedere, că au multe bucate, ba fac și aceea, că aduc în ogradă vite străine.

1) La țerani în fiecare casă pe părătele din dos, care de regulă n'are ferestri, sânt puse mai multe lădoaie orientale, pe care apoi se află așezite vestminte cu diferite țesături; ear' mai deasupra perini țesute cu figuri, și această împodobire a casei se numesce „rudă“.

Dela incredințare până la cununie poporul n'are un timp fixat, că adecă cât trebuie să treacă până la cununie, ci după impregiurări se cunună la 3—6 săptămâni dela toceală.

Mirele dela timpul credinței până la cununie mai în toată seara merge la fitoarea lui soție, o conduce la ședătoare, ear' aici se pune lângă ea, îi prăveale (dapnă de pe un fus pe altul) câte un fus; îi ridică fusul, când îl scapă jos, și îi mai trage câte odată și cu ochiul. Mai înscmnat e, că o ține de povesti în mod așa petrecător, încât fata nici nu știe cum trece vremea. Dacă au trișcă (fluier) și joacă, atunci dînsul își joacă numai fidanțata sa; ear' când se duc din ședătoare, dînsul o petrece până acasă, unde după o îmbrățișare se despart. — De sine e lucru înțeles, că aceste au loc numai când ambii sânt din un sat.

Se întîmplă câte odată, că fidanțarea se desface și atunci, se dice, că „a u stricat“. Stricarea aceasta se întîmplă astfel, că muierea, eventual bărbatul, care a mers primadată se se pețească, duce „credința“ îndrēt și fără a mai istorisil nimic, e sciut, că toate relațiunile au încetat. Credința se poate trimite uu numai pe pețitori, ci pe ori-ce persoană.

Dacă nu s'a stricat credința, atunci cuscirii cei mari în conțelegere cu cei mici (părinții ficiorului și părinții fetei) decid un termen pentru cununie. — Apropiindu-se din ce în ce termenul acesta, atât în casă la mireasă, cât și la mire, se observă o mișcare mai mare. Unul ese din casă, altul intră; unul îngrijesece de una, altul de alta. Copiii întreabă pe părinți, că unde se duce sora lor; până chiar și moșii cei bețrâni se pare, că se mișcă cu o mai mare viciuine.

De sine se înțelege, că atât mirele, cât și mireasa nu rămân indiferenți față cu apropierea termenului pentru cununie lor. Mirele își alege din oamenii cei onesti o părechie de nănași, la care alegere mireasa nu are drept să participe decât numai cu vot consultativ. Tot mirele își mai alege încă din prietenii sei „holteie“ doi „chiamători“, apoi din neamurile lui își mai alege 2 „druște“ și 2 „cuscirii“, ear' dacă are frați sau surori, aceste la ospelul cununii poartă numele de „frați și surori de mire“. — Mireasa asemenea își alege 2 „chiamătoare“, 2 „petrecători“, ear' frații de mireasă se numesce „frați de mireasă“ și exclusiv „petrecători“, fiind că exclusiv acestora le compete dreptul de a petrece pe mireasă până la casa mirelui; surorile miresei se numesce „surori de mireasă“. — Afară de aceasta atât mirele, cât și mireasa își caută câte un om bețrân sorman, care are să invite la ospel pe toți cei de invitat și care poartă asemenea numele de „chiamător“, dar' „bețrân“. — Nănașii încă își alege mai înteu un „ficior de pom“; apoi din neamurile lor câte 2—4 „druște“ de nănași. Aici trebuie să însemn, că druștele mirelui și ale nănașilor, precum și ficiorii ce poartă numele de cuscirii și petrecătorii miresei nu șed la ospel până în capet, ci numai în seara primă, ori la cine va fi aceea.

Fetele, care îmbracă ceva oficii cu ocaziunea solemnităților acestora prelungă mireasă, reprezentă de fetele, care la Romani aveau datorința de a îmbrăca pe mireasă în „thalamus“, care o înșoțiau pe mireasă în tot locul și care peptenau pe mireasă.

(Va urma.)

Procesul în afacerea cu loteria din Timisoara Procurorul tribunalului din Timisoara a acuzat pe gata cu acuzarea sa cu inoita proces al afacerii cu loteria. In decursul septemianii viitoare tribunalul va aduce sentinta. La pertractarea finala vor fi citați mai mulți de 50 martori.

Bunul dela Oravița. „Fremdenblatt“ anunță, că bunul dela Oravița, care până aci a fost proprietatea moștenitorilor lui Iosif Pfeifer (Viena) și care e prinde un complex de 20.000 jugere, a ajuns prin cumpărare în posesiunea societății agronomice belgiene din Brușela. Prețul de cumpărare este un milion. Numita societate plănuiesc, după cum se aude, înființarea unei fabrici de taniță, precum și a unui stabiliment pentru procurarea spiritului de lemn, care află întrebuințare la earba fără fum.

Mort pe stradă. Ieri dimineață s'a găsit pe strada Poplăci cadavrul scaldat în sânge al unui păzitor de noapte. Presupunerea, că nenorocitul om ar fi fost ucis de nisele făcători de rele, nu e adeverată, deoarece în urma cercetărilor medicului s'a constatat, că a murit din cauza surgerii de sânge.

O ciocnire sângeroasă a avut loc la tirgul de țeară din Betlean, ținut în luna aceasta. Doi gendarmi voiau să aresteze pe un țeran român pentru stricarea liniștei publice. Din această cauză s'a născut între vizitatorii tirgului o larmă mare, și când un gendarm conducea pe țeran, mulțimea a început să atace pe al doilea gendarm. Un individ i-a smuls arma din mână. De aci apoi s'a născut o mare bătaie între civili și gendarmi. Vasile Nat și fiul seu au fost greu răniți. Ambii au fost duși în spitalul din Dej.

Asteroidi noi. În noaptea de 9 spre 10 Septembrie s'au descoperit din observatorul dela Nizza doi noi asteroidi. Numărul acestor țear de corpur ceresce se urmă până acum la suma de 298. Descoperitorul este renumitul astronom Charlois.

Luarea Griviței, după-cum se telegrafează cu data de 12 l. c. din Bucuresci, s'a sărbat cu un Te-Deum în biserica catedrală, la care au participat ministrii și o mulțime de autorități civile și militare. Orașul era împodobit cu un număr mare de flamura națională. Din acest incident în toate orașele din provincie s'a sărbat câte un Te-Deum.

Domnul Hitrovo. Din Bucuresci se telegrafează cu data de 13 l. c. n. și d. și d. și d. „N. Wr. Tgbl.“ următoarele: Consulul rusesc Hitrovo rămâne la postul seu de aci. Cercurile rusești motivează aceasta cu aceea, că Tarul află din cauza victoriei la algeri a lui Stamuloff prezenta lui Hitrovo în Bucuresci de indispensabilă.

Idea solidarității slave. Academia sud-slavică ce stă sub protecțiunea lui Strossmayer are de cuget a numi ca membri pe cei mai cunoscuți publicisti din țările slave, spre a da astfel expresiune ideii solidarității slave.

Pentru Vasile Alexandri.

Ieri am asistat în biserica gr.-or. din suburbul Iosefin de aici la o frumoasă sărbare de pietate națională. La inițiativa mai multor tineri inteligenți din loc s'a sărbat în această biserică la oarele 10½ un parastas pentru vecinica odihnă a reposedatului principe al poeziei române Vasile Alexandri. Biserica a fost spre acest scop frumos drapată cu doliu, ear' în mijlocul ei un catafalac negru încongiurat de felinare aprinse a cărea trestie prilegiu al ceremoniei. Aceasta a fost pontificată de părintele I. Hannia, director seminarial, cu asistența părintelui I. Papiu, P. Somp, I. Ghibu, și a protodiaconului Dr. Ioan Crișian, profesor seminarial. Corul seminarial sub conducerea părintelui D. Căntărean, profesor seminarial, a executat cântările funerale. După săvârșirea ceremoniei părintele Zaharie Boiu, asesor consistorial, a ținut de pe amvon o cuvântare frumoasă aducând mișcă și cu dignitate plămuită, care a mișcat până la lacrimi pe publicul asistent. Catafalcul a fost împodobit cu două cununi mari de flori artificiale. Una de lauri cu lacrimioare cu panclă albă dedicată de „amicii literari“ ai nemuritorului, ear' cealaltă tot de lauri cu panzete și panglică neagră purtând inscripția: „Dulce lui bard dela Mircesci“ — „Tinerimea română din Sibiu“. Biserica a fost plină de publicul cel mai distins al societății române din Sibiu. Cununile depuse pe catafalac, după-cum aflăm, vor fi trimise la Mircesci pe momentul iubutului poet. Ne vom da silință să căștigăm pentru coloziele noastre frumoasa cuvântare a părintelui Boiu. Inițiatorii acestei modeste, dar' vrednice manifestațiuni a pietății față cu cel mai scump copil al genului românesc, precum și precuși și căntăreții, care au conlucrat, merită reoștină și recunoștința întregii societăți.

VARIETĂȚI.

(Atentat nihilist din Nișni-Novgorod.) În privința atentatului săvârșit asupra persoanei generalului Baranoff se scriu următoarele amănunte:

Atentatul e un scriitor de cancelarie, numit Vladimiroff.

La 2 Septembrie st. n. se prezentă la camera de primire a generalului și ceru audiență.

Se vede, că deja atunci avea de gând să omoare pe guvernator, dar' îi lipsia curajul de a o face înaintea lumii ce era de față.

Întreba de general ce doarece, el răspunde:

„Am a vorbi cu Excelența Voastră într-o afacere de o mare importanță pentru interesele statului. Dar' nu pot decât între 4 ochi“.

Generalul îi invită la el acasă.

La oara hotărâtă Vladimiroff se prezentă la locuința generalului, așteptă în sală câteva minute, apoi fu introdus înaintea generalului, care era ocupat cu citirea unor hârtii.

Când tinărul Vladimiroff intră, înalt, slab, cu părul lung, cu o cămașă roșie ca sângele, generalul ridică ochii, îi oferî un scaun și îl întrebă scurt ce poftesc.

„Sunteți ocupat, de general?“ — dîse Vladimiroff.

„Nu face nimic! Spune despre ce e vorba; te ascult“.

Fără a răspunde și cu o agitațiune visibilă, Vladimiroff ținea mâna în buzunar, căutând par'că ceva.

Generalul înfrigat, adaugă cu nerăbdare: — Vorbesce, te rog, ce ai de dîs?“

Deodată Vladimiroff se sculă în picioare și, îndreptând revolverul asupra generalului, trase asupra lui.

Glonțul trecu șuierând prîlîngă urechia generalului și intră în păretele opus al camerei.

Generalul Baranoff se aruncă îndată asupra atentatorului și îi apucă mâna, în care ținea revolverul.

În același timp cassarul și un funcționar, alarmați de detunătura revolverului și de țipetele generalului, năvăliră în cameră și smulseră pe Vladimiroff de lîngă guvernator, pe care atentatorul îl mușcă la mână.

După câteva minute, când generalul se mai liniști, ceru să i-se prezenteze Vladimiroff și-l întrebă despre motivul atentatului.

„Dacă e pentru o afacere particulară“, îi dîse el, „am să-ți dau drumul“.

Vladimiroff declară însă, că un motiv politic, și imediat fu băgat în închisoare.

(Salutul) se face în diferite chipuri la popoarele din celelalte continente.

Astfel în Brasilia se dîce „Até logo“ (mai pe urmă); locuitorii din insulele Saandwich, întîlnindu-se pe stradă sau aiurea, dîce „Aloha ve“ (te iubesc), ear' cei de pe insula Fidji se întreabă: „Sa iandre“ (te-ai sculat?), locuitorii din Noua-Seelandă se întreabă: „Tenakoe“ (tu ești?).

Arabii își dîce: „Baid el bela alik (rîul se fugă de tine).

Negri din Bucinan își dîce: „Tumella“ (se-mi fi prieten), ear' Zulu-Caferii „Sacu bona“ (te-am vădut).

Din public.*)
Apel! **)

În numele comitetului aranjator am onoare de a ruga pe toți domni cărora li-s'au trimis liste de colectare pentru fondul de teatru român, să binevoască până la finea lui Septembrie st. n. a le trimite „cu“ ori „fără“ paralel scrisurii, ca pe baza acestora să putem compune și încheia rațiociniul, cu care sîntem datori față cu onor. comitet central.

Cu devot.
Petru Calciunaru,
președinte.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta re dăcția nu primește răspunderea.

**) Toate foile române sînt rugate a publica acest apel.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI“.

Bern, 15 Septembrie n. Scirile sosite ađin din Tessin sînt liniștoare. Guvernul provisor e disolvat, areștații sînt puși în libertate. Comisarul se opintose a produce un compromis între amîndouă partidele.

Brușela, 15 Septembrie n. Congresul tuturor reuniunilor în favorul sufragiului universal s'a pronunțat pentru greva generală.

Roma, 15 Septembrie n. Ministrul de finace a demisionat în urma le-acerii vehemente, pe care diarele le-au fer îndreptat în contra lui.

Bibliografie.

A apărut de sub tipar: „Elemente de psihologie“ pentru cursul secundar de ambele sexe de I. Găvănescu, profesor la universitatea din Iași.

Prețul 4 lei.

Depositar general la domiciliul autorului, Iași, str. Albinet 10. Comandele din alte orașe vor fi însoțite de cost prin mandat postal.

Di B. Săcărean, director și institutorul școlii primare de băieți Nr. III, din col. de Roșu, a scos de sub tipar „Prescurtare din istoria Românilor“, ilustrată cu 43 figuri de domii și doamne, ilustrată cu 43 figuri de instrucțiuni din România pentru școlile primare de ambe-sexe, se află de vîndare la principalele librării din Bucuresci, cum și la autor în strada Frumoasă Nr. 23. Prețul unui exemplar este 80 de bani; ear' rabatul este de 30 la sută.

A apărut de sub tipar „Sărboaca“ pentru voce și pian de distinsul chitarist Năstase Ionescu.

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVI. Nr. 35 dela 2/14 Septembrie. Cuprinsul: Alexandri, poezie de Iosif Vulcan. — Pohod na Sibiry, poezie de Vasile Alexandri. — Soare de iarnă, novelă de Radulescu-Niger (urmare). — Rodica, poezie de Vasile Alexandri. — Salon: Alexandri. Moartea și doliul. Îmormîntarea. Discursul dlui Al. Lahovary. Discursul dlui Dim. Sturdza. Discursul dlui Ionescu-Gion. Discursul dlui Mircea Dimitriade. Casa poetului. Biografia poetului. Mormîntul. — Ce e nou? — Căldaral săptămîinii.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitățiuni:

— 23 Septembrie st. n. mobilele lui Ioan Péter, în Berceșu, decătră executorul jud. din Deva.

— 16 Noemvrie st. n. imobilele lui Iosif Școțian decătră tribunalul reg. din Neopłanta.

— 9 Octomvrie st. n. imobilele lui Avram Gottlieb decătră tribunalul reg. din Sătmăreș.

— 4 Octomvrie st. n. imobilele lui Ioan Kessler decătră tribunalul reg. din Odorheiu-săcuiesc.

Posturi vacante:

— Un post de jude la tribunalul reg. din Zala-Egerszeg. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de executor la judecătoria cerc. din Cluj. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragera din 13 Septembrie st. n.
Timisoara: 64 17 58 29 87
Viena: 57 79 72 34 52

Călimdarul zilei.

4/16 Septembrie 1890.

Iulian: Vavila și Moise
Gregorian: Ludmila
Soarele: răsare 5.30, apune 6.25

Buletin meteorologic.

Sibiu, 15 Septembrie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosfer. în mm. (Mediul lunar 767.4)	Diferența din pres. din seara	Temperatura supraș. a aerului	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
767.3	+2.9	+14.3	+14.9 + 5.0	NV

Din țeară, 13 Septembrie n. 7 oare dimineața

Stațiunile:	Presiunea atmosfer. în mm.	Temperatura supraș. a aerului	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului	Umiditatea
Budapeșta	762	+10.4	V 3		
Sătmăreș	763	+10.6	SV 1		
Cluj	761	+9.0	V 1		
Orșova	763	+13.7	S 5		
Timisoara	—	—	—	—	—
Arad	763	+8.7	V 1		
Panciova	763	+12.0	NV 2		

Sosiți în Sibiu.

La 15 Septembrie n.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Bela Thabos, oficial postal din Budapeșta. Armin Keleti, voiașeur din Budapeșta. Edmund Strauss din Hunedoara. Ioan Orga din Blaj. E. Decani, proprietar din Sighișoara. Alexandru Dozsa, dir.-ctor de domenii din Micășasa. Alex. Székely și d-na Bartha din Zatrany.

Hotel „Moltzer“. Anton Schanza, comis-voiașeur din Hargh. L. Thalt, voluntari din Brașov. Alex. Oltean, voiașeur din Budapeșta. M. Csernovits, Albert Eitő și contele Mikes, voluntari din Brașov. W. Kepp, predicator din Seica-mică. Weiner, voiașeur din Viena. Kabdebo, prăvălîș din Mureș. Csik, prăvălîș din Gârbova. Hîndria din Pitești.

Hotel „Huberman“. Manchen, cofacier din Sighișoara. Rössner, învîșător din Făgăraș. J. Stahler din Rimnic. Csanady și Teresia Magusi din Bud. pest. Esigman din Agnita. Albert Valentin din Pilsen. Carol Knall și Albert Schuller din Agnita.

Economic.

Recolta în Basarabia: Citim în „Românul“: Scirile ce sosesec din Basarabia ne asigură, că recolta pînii albe a fost bună pe acolo; recolta porumbului însă e compromisă cu totul din cauza grozavei secete din Iunie, Iulie și August. Viile deasemenea au suferit de uscăciune. Ploile ce de vro' cinci zile au început și preste [Prut continuă în tr'ună și amenință să strică și mai mult fructul viilor. În Ismail prețul altui mal cerealelor se cotează astfel: 18—19 ruble chila de grâu, 13—14 ruble chila de secară, 9—9 jum chila de orz. Valoarea rublei de hârtie se urcă neîncet. A ajuns până la 3 franci 18 centime rubla.

Nou împrumut rusesc. Citim în „Neues Pester Journal“, că la Bursa din Berlin circulă fama despre convertirea împrumutului oriental rusesc și în scopul acesta se plănuiesc emiterea unui nou împrumut mare rusesc în aur.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Elie Fried, comerciant de mărfuri mixte în Viena; Iosif Müller, negustor de pele în Haida; Iovo Borisavljevic și Iovicovic în Uzica; Weiss și Grüner, firmă comercială improcolată în Praga; M. Sinonischek, comerciant în W. Landsberg; Moise Lupu Kahne, comerciant în Grzymanow; Ludovic Bogdan, comerciant în D. Săn-Mărtin; Max. Weissberger, comerciant în Macău; Enric Fränkl, comerciant în Tokaj.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 30 August 1890
Sgardelli lui Pappudoff, grâu 2000 hect., 11'95 lei. Peirano lui G. Mendl, grâu 12'000 hect., 12'35 lei. Cațica lui G. Mendl, grâu 2300 hect., 12'77 lei. Tuclous lui A. Verona, grâu 2900 hect., 11'65 lei. Vlasapulo lui G. Medel, grâu 3600 hect., 12'90 lei. Grosovicus lui A. Verona, grâu 1600 hect., 11'30 lei. Vamvuri lui Pappudoff, grâu 4900 hect., 12'20 lei. Tuclous lui M. Cohen, grâu 3400 hect., 12'70 lei. Curvisiano lui Feitler, grâu 3150 hect., 12'20 lei. Haracopo lui Agent, grâu 2100 hect., 11'42 lei. Bach lui G. Nicolopulo, grâu 1000 hect., 11— lei. Bach lui E. Cahen, grâu 3200 hect., 11'65 lei. Bach lui Kirschen, grâu 1320 hect., 13'20 lei. Chrisoveloni lui M. Wolf, orz 650 hect., 6'10 lei. Rosenber lui Erling, grâu 1900 hect., 6'80 lei. Vechsler lui Frischman orz 1100 hect., 6'82 lei. Perlea lui G. Mendl, grâu 3250 hect., 12'97 lei. Perlea lui G. Mendl, grâu 1320 hect., 13'10 lei.

Operațiile efectuate în 31 August 1890.

Perlea lui G. Mendl, grâu 1480 hect., 12'60 lei. Perlea lui G. Mendl, grâu 1050 hect., 12'75 lei. Bach lui Pappudoff, grâu 3150 hect., 12'10 lei. Cațica lui Pappudoff, grâu 3150 hect., 12'10 lei. Cațica lui Pappudoff, grâu bul. 920 hect., 12'70 lei. Buys lui Pappudoff, grâu 1650 hect., 11'85 lei. Buys lui Pappudoff, grâu 1900 hect., 11'85 lei. Th. Dimitriade lui Tuclous, grâu bul. 330 hect., 12'30 lei. Vrionis lui Schmirer, grâu 3850 hect., 12'70 lei. Eisenstein lui Schmirer, grâu 1800 hect., 12'27 lei. Blumen lui I. Corbu, grâu 1400 hect., 11'55 lei. Grosovicul lui Emberico, grâu 3800 hect., 12'30 lei. Sassu lui E. Cahen, grâu 1850h hect., 11'57 lei. Sassu lui Pappudoff, grâu 1080 hect., 12— lei. Grosovicus lui Emberico, grâu 3800 hect., 12'30 lei. Marghilom. lui Czretovicus, grâu 2200 hect., 11'60 lei. Bach lui Carnevalli, grâu 4200 hect., 12'40 lei. Marghilom. lui Negroponte, grâu 2200 hect., 11'20 lei. Grosovicus, lui G. Nicolopulo grâu 2250 hect., 11'90 lei. Tuclous lui Schmirer, grâu 3400 hect., 13— lei. Haracopo lui Cunduri, grâu 3500 hect., 12'35 lei. Gialides lui G. Mendl, grâu 2100 hect., 13'30 lei. Curvisiano lui Carnevalli, grâu 3660 hect., 12'60 lei. Curvisiano lui Carnevalli, grâu 3200 hect., 12'30 lei. Blumen lui Sgardelli, orz 3000 hect., 6'85 lei. Blumen lui L. Dreiffus, orz 750 hect., 8— lei. Suditu lui Chrisoveloni, porumb 1800 hect., 7'80 lei. Sassu lui Chrisoveloni, porumb 1100 hect., 7'90 lei.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rîmători în Steinbruch. În 13 Sept. n. s'au notat: unguresci bîtrâni grei 45— cr. până 45½ cr., unguresci grei tineri 47— cr. până 48½ cr. de mijloc 46 cr., până 47½ cr., ușori 44— cr., până — cr., marfă țărănească grea — cr., până 45— cr., de mijloc 44— cr., până 54½ cr., ușoară 42— cr., până 45½ cr., românesci, de Bakony grei 48— cr., până 45½ cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sîrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47— cr., până 48— cr., transito ușori 47— cr., până 47½ cr., igrăștați cu hîgdă — cr., până — cr., per 4½% cumpărati dela gară.

Bursa de maruri din Budapeșta dela 13 Sept. 1890.

Sămînțe	Cantitatea per hec.	Prețul per 100 chilogr.		Prețul per 100 chilogr.	
		dela pînă	dela pînă	dela pînă	dela pînă
Grâu	—	—	79	—	—
Bănățean nou	78	7.25	7.45	79	7.50
Grâu dela Tisza nou	78	7.20	7.35	79	7.30
Grâu de Pesta	78	7.25	7.40	79	7.35
Grâu de Alba-Reg. nou	78	7.25	7.40	79	7.50
„ Bacica nou	78	7.25	7.40	79	7.50

Sămînțe, vechi ori noue	Soțul	Cantitatea per hec.		Prețul per 100 chilogr.	
		dela pînă	dela pînă	dela pînă	dela pînă
Săcără	—	70—72	6.25	6.50	—
Orz	—	60—62	5.90	6.15	—
„	Nutret de vinare	62—64	6.25	6.50	—
„	de bere	64—66	7.50	7.90	—
„	„	39—41	6.80	6.90	—
Ovășă	—	—	6.20	6.35	—
Ovășă (porumb)	bănaș	76	6.15	6.20	—
Meiu	de alt soi	73	—	—	—
Hrișcă	—	—	—	—	—

Mărci pe 100 chilogr.	de primă de toam.	de Aug.-Sept. de toam.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela pînă	dela pînă
Grâu	—	—	7.52	7.53
Căcior	—	—	7.08	7.09
Ovășă	—	—	6.15	6.20
„	—	—	6.55	6.60
„	—	—	6.20	6.22

Produce diverse	Soțul	Prețul per 100 chilogr.	
		dela pînă	dela pînă
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	46—	60—
„	franceză	—	—
„	italiană	—	—
Oleu de in	roșie	43—	46.50
Oleu de rap.	rafinat	31.50	32—
Uns. de por.	dela Pesta dela țeară sîntată afumată	53.50	54—
Sîlînă	—	41—	42—
Sîn	—	55—	56—
Prune	din Sărbia, în buți	35—	38—
Licitar	din Sărbia, în saci slavon, nou	21.75	22—
Nuci	bănățene din Ungaria	21—	21.50
Gogoși	unguresci sîrbesci	—	—
Miere	grăbă brută	—	—
„	grăbă străcurată	37—	38—
Ceară	de Rosenau	126.	128.
Spirit	brut	15.50	16—
„	Drojîtușe de spirit	17—	17.50

Cursul pieței din Sibiu.

Din 15 Sept. st. n. 1890.
Hârtie-monetă română 8.88 vînd. 8.86
Lire turcesci 10.20 „ 10.25
Imperial

Institut tipografic în Sibiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână,
704 pagine.

— Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. —

Partea II. Germână-română,
1152 pagine.

— Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. —

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

— Prețurile moderate. —

Deasemenea institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Înderătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blastēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoțca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peștor înderătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscii-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Traducere de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioiri.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDAȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române agricole”.

Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povețe, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosește și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sînt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.	1. Cartea principală de comput (10 coale) 25 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 "	2. Kőtelezvény " " 20 "
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 "	3. Hivatalos bizonyítvány " " 20 "
4. Consemnări sumariice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 "	4. Conspect despre suma trimisă vicecomitelui comitatens " " 20 "
5. Protocoale de zalogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 "	5. Raport despre banii, care se subștern vicecomitelui comitatens " " 20 "
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 "	6. Schulversäumnissausweis " " 20 "
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 "	7. Conspect despre datoria contribuțiunii și solvirea ei " " 20 "
8. Fileră de fmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 "	8. Adásvevési szerződés " " 20 "
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 "	9. Honved-Veränderungsausweis " " 20 "
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 "	10. Tartozkodási változási kimutatás " " 20 "
11. Testimoniile pentru școalele populare una sută 80 "	11. Protocol de exhibite (gestiune) " " 25 "
12. Testimoniile de școală 1 conț (à 25 coale) 40 "	

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafrumosului fisor de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu pîrul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierea lui.

— În versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.